

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des tribunaux cambodgiens

វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ថា ច្បាប់នេះ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ត្រឹមត្រូវបញ្ជាក់ (Certified Date/Date de certification):
 15 / 06 / 2010

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
 du dossier: Ratanak

502/No: 0365/2/10

អង្គជំនុំជម្រះ
Pre-Trial Chamber
Chambre Préliminaire

**តារាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ និងតារាងបង្កើតសហគ្រាសជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ**

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសបស(អបជ័៦៧)

- ចំពោះមុខ:**
- ចៅក្រម រដ្ឋាភ័ គឹមសាន ប្រធាន
 - ចៅក្រម Rowan DOWNING
 - ចៅក្រម និយ ថុល
 - ចៅក្រម Catherine MARCHI-UHEL
 - ចៅក្រម ហួត ចុន្ទី
- កាលបរិច្ឆេទ:** ថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០

ឯកសារដើម
 ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception):
 15 / 06 / 2010

ម៉ោង (Time/Heure): 14:00

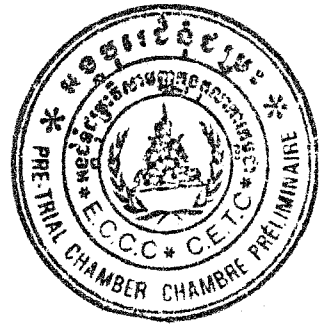
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
 du dossier: Ratanak

សារណា:

**សាលដំកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងដំកាលសម្រេចរបស់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីសំណើសុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភ័ស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿងដែល
នឹងខ្ចយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹកនាំរបស់ជនក្រុមចោទ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង**

សហព្រះរាជអាជ្ញា
លោកស្រី ជា លាង
លោក Andrew CAYLEY
លោក ពេជ្រ សម្បត្តិ
លោក Anees AHMED

ជនក្រុមចោទ
នួន ជា
អៀង សារី
ខៀវ សំផន

សហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

- លោក នី ច័ន្ទធី
- លោក Madhev MOHAN
- លោកស្រី Lima NGUYEN
- លោក គឹម ម៉េងឃី
- កញ្ញា ម៉ុច សុវណ្ណារី
- លោកស្រី Elizabeth-Joelle RABESANDRATANA
- លោកស្រី Annie DELAHAIE
- លោក Philippe CANONNE
- លោកស្រី Martine JACQUIN
- លោកស្រី Fabienne TRUSSES-NAPROUS
- លោកស្រី Françoise GAUTRY
- លោកស្រី Isabelle DURAND
- លោកស្រី Christine MARTINEAU
- លោកស្រី Laure DESFORGES
- លោក Ferdinand DJAMMEN-NZEPA
- លោក ឡោ ជុនធី
- លោកស្រី ស៊ីន សុវន
- លោក សំ សុគង់
- លោក ហុង គឹមស្រី
- លោក គង់ ពិសី
- លោក គង់ ហេង
- កញ្ញា Silke STUDZINSKY
- លោក Olivier BAHOUGNE
- លោកស្រី Marie GUIRAUD
- លោក Patrick BAUDOUIN
- លោកស្រី ជេត វណ្ណសី
- លោក ពេជ អង្គ
- លោក Julien RIVET
- លោក Pascal AUBOIN

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលគ្មានមេធាវីតំណាង

សហមេធាវីការពារក្តីជំនុំជម្រះ

- ស៊ុន អរុណ
- Michel PESTMAN
- Victor KOPPE
- អាង ឧត្តម
- Michael KARNAVAS
- ស សុវាន
- Jacques VERGES

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

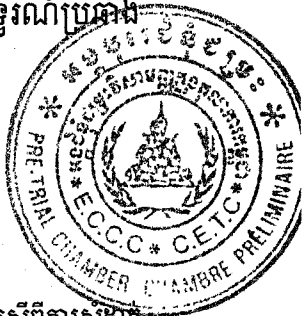
- លោក យូ ប៊ុនឡេង
- លោក Marcel LEMONDE

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា “អ.វ.ត.ក” ទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា (“ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍”) ជាការ “ឆ្លើយតបទៅនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើសុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”)” ។

សេចក្តីផ្តើម

- ១ នៅថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់សំណើមួយទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតស្នើសុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង (“សំណើ”)” ។
- ២ នៅថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាសម្រេចទាក់ទងនឹងសំណើសុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង (“ដីកាសម្រេច”) ។ ដីកានេះត្រូវបានជូនដំណឹងទៅភាគីនៅថ្ងៃដដែល គឺថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០។
- ៣ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចនោះ និងនៅថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ពួកគេបានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។

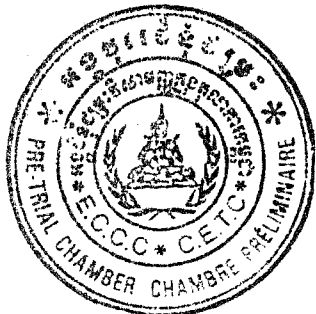
^១ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្លើយតបទៅនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតស្តីពីការសុំដាក់ឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលគាំទ្រការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទអំពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ចុះថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D365/2/1។

^២ សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D365

^៣ ដីកាសម្រេចស្តីពីសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង ចុះថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D365/1។

៤ នៅថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃសវនាការសម្ងាត់ទាក់ទងនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ។ សវនាការនេះបានប្រព្រឹត្តទៅនៅថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ “ដោយភ្ជាប់លក្ខខណ្ឌដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះទទួលសេចក្តីជូនដំណឹង [អំពីចេតនាធ្វើសារណាផ្ទាល់មាត់] ពីអ្នកឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^៤។” នៅថ្ងៃទី១២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោកអៀង សារី បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីចេតនាបង្ហាញសារណាផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^៥។ នៅថ្ងៃទី១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក នួន ជា បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីចេតនាធ្វើសារណាផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^៦។ នៅថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក ខៀវ សំផន បានបញ្ជាក់អំពីចេតនារបស់ខ្លួនក្នុងការធ្វើសារណាផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍^៧។

៥ នៅថ្ងៃទី២៦ និង២៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ សវនាការសម្ងាត់លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅចំពោះជនត្រូវចោទ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានស្តាប់ការឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ ពីសំណាក់សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក អៀង សារី លោក នួន ជា និងលោក ខៀវ សំផន និងចុងក្រោយមានការឆ្លើយតបមកវិញពីភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផងដែរ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ខ្លួនបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីចេតនារបស់សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក ខៀវ សំផន ដែលចង់ឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះស្តាប់សារណារបស់ពួកខ្លួន ប៉ុន្តែសេចក្តីជូនដំណឹងនោះបានដាក់ហួសពេលកំណត់។ ទោះជា

^៤ ដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D365/2/2។

^៥ សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់លោក អៀង សារី អំពីគោលបំណងឱ្យមានការដេញដោលនាពេលសវនាការទាក់ទងនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ កសត ទាក់ទងនឹងការសុំដាក់ភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលគាំទ្រការបញ្ជាក់ការដឹងព្រមរបស់ជនត្រូវចោទអំពីឧក្រិដ្ឋកម្ម ចុះថ្ងៃទី១២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D365/2/5។

^៦ សេចក្តីជូនដំណឹងពីចេតនាចូលរួមសវនាការ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D365/2/6។

^៧ សារអឡិចត្រូនិច ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ មកពីតំណាងក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន។

យ៉ាងនេះក្តីដោយពុំចាំបាច់មានសំណើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចព្រមទទួលយកសេចក្តីជូនដំណឹងនោះ ដើម្បីធានារក្សាសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់ជនត្រូវចោទ ខៀវ សំផន^៤ ។

ភាពទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

- ៦ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាសម្រេចនៅថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០។ ដីកាសម្រេចនេះត្រូវបានជូនដំណឹងនៅថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០។ សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ ដែលស្ថិតក្នុងរយៈពេលកំណត់ដែលមានចែងក្នុងវិធាន ៧៥(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ("វិធាន") ដោយពិចារណាអំពីថ្ងៃបុណ្យជាតិថ្ងៃទី១៤ ១៥ និង១៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០។ សារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ពេលគឺនៅក្នុងអំឡុងពេលដូចមានចែងក្នុងវិធាន ៧៥(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ("វិធានផ្ទៃក្នុង")។
- ៧ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់ ដោយអនុលោមទៅតាមវិធាន ៧៤(២)^៥ ដែលចែងថាសហព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងរាល់ដីកាសម្រេចទាំងឡាយរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ ដូច្នោះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចទទួលយកបាន។

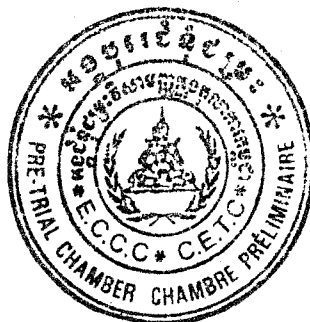
ដីកាសម្រេច

៨ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់សំណើមួយ "ស្នើសុំដាក់ឯកសារភ័ស្តុតាងបន្ថែមបញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលនឹងជួយដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើង" នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០។ សំណើនេះពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារចំនួន ២៦៨។ ដីកាសម្រេចបានណែនាំអំពីការព្រមទទួលយកឯកសារចំនួន ៧០ ឱ្យដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង និងបដិសេធឯកសារចំនួន ១៩៨។

^៤ ដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ (ឯកសារ D365/2/2) ត្រូវបានជូនដំណឹងទៅកាន់ភាគីទាំងឡាយនៅថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ដដែល។

^៥ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កថាខណ្ឌ២។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា

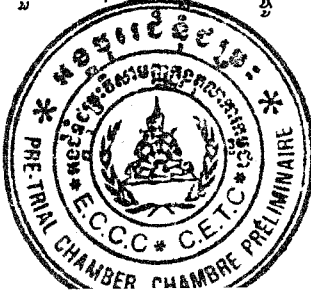

៩ សម្ពាងហេតុដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងដីកាសម្រេចនោះមានលក្ខណៈសង្ខេប និងសូមលើកយកបង្ហាញជូន ទាំងស្រុងដូចខាងក្រោមនេះ៖

“សំណងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច”

- ១ ក្នុងសំណើរបស់ខ្លួន សហព្រះរាជអាជ្ញាបានស្វែងរកការដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿងនូវសំណុំឯកសារដែលរួម មានអត្ថបទពីប្រភពសាធារណៈ ដែលដកស្រង់ចេញពីសារព័ត៌មានអន្តរជាតិក្នុងអំឡុងពេលពាក់ព័ន្ធនៃរបបខ្មែរ ក្រហម។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថាឯកសារទាំងអស់នេះនឹងជួយដល់ការលាតត្រដាងការពិត ដោយសារតែវា មានការពាក់ព័ន្ធ និងមានតម្លៃភស្តុតាង ទាក់ទិននឹងបទចោទប្រកាន់មួយចំនួនដែលមាននៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿង ឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម។
- ២ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានកត់សម្គាល់ថា សហព្រះរាជអាជ្ញាបានធ្វើការសន្និដ្ឋានយ៉ាងលម្អិតអំពីភាពជាប់ពាក់ ព័ន្ធរវាងឯកសារទាំងនេះជាមួយនឹងបទចោទប្រកាន់ដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង។ សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏បានពន្យល់ ផងដែរ ថាតើឯកសារទាំងនេះអាចជួយលាតត្រដាងការពិតបានដោយរបៀបណា។ ហេតុដូច្នេះ សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតសម្រេចថា សំណើនេះមានលក្ខណៈជាក់លាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការពិចារណា។
- ៣ ទាក់ទិននឹងសំណើនានាលើការសុំដាក់បញ្ចូលឯកសារភស្តុតាងបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សូមបញ្ជាក់ជាថ្មីឡើងវិញថា ខ្លួនបានអនុវត្តនូវការវិភាគតាមផ្លូវច្បាប់ទៅលើឯកសារដែលបានស្នើទាំងនោះ ដើម្បី សម្រេចថាតើឯកសារទាំងនោះអាចជួយលាតត្រដាងការពិតបានដែរឬយ៉ាងណា។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដោយ ពិចារណាថាតើភស្តុតាងទាំងនោះមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុដែលស្ថិតក្រោមកិច្ចស៊ើបសួរដែរឬអត់ បាន ផ្តល់នូវការចាប់អារម្មណ៍ជាពិសេសទៅលើភស្តុតាងដោះបន្ទុក។ ប៉ុន្តែការនេះកម្រិតត្រឹមតែបញ្ហាណាដែលសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានទទួលប៉ុណ្ណោះ (រួមមានធាតុផ្សំនៃយុត្តាធិការ ឬទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ)។ បន្ថែមលើ នេះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក៏ធ្វើការពិចារណាថាតើភស្តុតាងទាំងនោះដូចគ្នា ឬក៏អត់ទៅនឹងភស្តុតាងនានាដែល ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដូចគ្នា ហើយដែលបានដាក់បញ្ចូលរួចរាល់ហើយទៅក្នុងសំណុំរឿង។
- ៤ ទាក់ទិនទៅនឹងអត្ថបទសារព័ត៌មានដែលផ្តោតជាពិសេសលើការប្រព្រឹត្តិចំពោះពុទ្ធសាសនិក ការអនុវត្តការរៀបការ ដោយបង្ខំ ការជម្លៀសប្រជាជនចេញពីរាជធានីភ្នំពេញ ការរំលោភលើផ្លូវភេទ ការបាត់ខ្លួនដោយបង្ខំ ការទទួលខុសត្រូវ ចម្បងរបស់ជនត្រូវចោទ វត្តមាននៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធជាអន្តរជាតិជាមួយប្រទេសវៀតណាម និងអត្ថបទដទៃទៀត ដែលសរសេរដោយសាក្សីរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបសួរ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ពិចារណាថាអត្ថបទទាំងអស់នេះមានការពាក់ព័ន្ធគ្រប់គ្រាន់ទៅនឹងទិដ្ឋភាពអង្គហេតុមួយចំនួន ដែលសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតបានទទួល។ ហេតុដូច្នេះឯកសារទាំងអស់នោះអាចទទួលយកបាន ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា

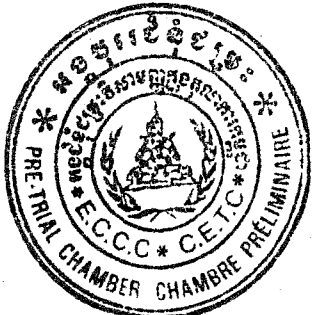
៥ ចំពោះឯកសារដែលនៅសល់ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនអាចសម្រេចបានថាគឺឯកសារទាំងនោះមានភាពពាក់ព័ន្ធបែបណាទេ នៅក្រោមវិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួររបបច្បាប់ ព្រោះថាឯកសារទាំងនោះមិនផ្តោតជាពិសេសទៅលើចំណុចណាមួយនៃកិច្ចស៊ើបសួរឡើយ។ ឯកសារមួយចំនួនទៀតត្រូវបានរៀបរាប់តែបញ្ហាទូទៅប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សម្រេចមិនដាក់បញ្ចូលឯកសារអស់ទាំងនោះទៅក្នុងសំណុំរឿងនោះទេ ប៉ុន្តែខ្លួនអនុញ្ញាតឱ្យដាក់ឯកសារទាំងនោះទៅក្នុងឃ្លាំងផ្ទុកឯកសាររួម ដែលអាចឱ្យភាគីទាំងអស់ស្វែងរកបាន។

ការបដិសេធជាបឋម

១០ សហមេធាវីរបស់លោក អៀង សារី បានបដិសេធនឹងសំណើនោះ ពោលគឺទាំងមូលដ្ឋាននៃរបៀបនិងលទ្ធផលនៃសំណើទាំងមូលតែម្តង។ ពួកគាត់បានលើកឡើងថា សកម្មភាពដែលភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ធ្វើជាមុន ក្នុងការប្រមូលឯកសារចំនួន ២៦៨ នេះ គឺចាត់ថាកិច្ចស៊ើបសួរមួយ និងមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបានឡើយ។ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានឆ្លើយតបនឹងបញ្ហានេះ នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៤ នៃសំណើរបស់ខ្លួនដូចតទៅ៖

“នៅក្រោមក្របខណ្ឌនីតិវិធីនៃ អ.វ.ត.ក ទោះបីជាភាគីមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការស៊ើបអង្កេតក៏ដោយ ក៏ពួកគេអាចធ្វើការស្រាវជ្រាវរបបមធ្វេចបានដែរ ដោយសារការនេះមានភាពចាំបាច់សម្រាប់ ពួកគេក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ដើម្បីដាក់សំណើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ។ ពោលគឺ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតលើកឡើងថា “ភាគីមានសេរីភាពពេញលេញក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញនូវឯកសារណាមួយពីប្រភពសាធារណៈ ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកភស្តុតាងរបស់ខ្លួន និងប្រសិនបើចាំបាច់ ធ្វើការស្នើសុំទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសុំដាក់បញ្ចូលភស្តុតាងនេះទៅក្នុងសំណុំរឿងបាន។ ការស្រាវជ្រាវរបបមែបនេះ ពុំចេះពាល់ដល់ការហាមឃាត់ភាគីក្នុងការបំពេញការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួនបាននោះទេ”។

១១ នៅក្នុងអនុស្សរណៈអន្តរការិយាល័យ នាថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ ធ្វើជូនទៅភាគីនៃសំណុំរឿងលេខ ២ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានកត់សម្គាល់ដោយអង្វើនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៣ថា “... ពុំមានបទបញ្ញត្តិណាមួយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យភាគីបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរជំនួសសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដូចករណីនៅក្នុងប្រព័ន្ធនីតិវិធីដទៃទៀតនោះទេ... លទ្ធភាពរបស់ភាគីក្នុងការចូលពាក់ព័ន្ធគឺត្រូវបានកំហិតនៅត្រឹមការ

ស្នើសុំដំបូងនេះ ដែលជាការចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការស្នើសុំឱ្យមានកិច្ចស៊ើបសួរ”^{១០}។

១២ អង្គបុរេជំនុំជម្រះរកពុំឃើញមានសកម្មភាពមិនគួរគប្បីរបស់ភាគីក្តីឧទ្ធរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងការស៊ើបអង្កេតដែលពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគាត់បានសម្តែងតែទៅលើឯកសារដែលបានមកពី “ប្រភពសាធារណៈ” នោះប៉ុណ្ណោះសម្រាប់គាំទ្រសំណើ។ ពួកគាត់មិនបានធ្វើការស៊ើបអង្កេតណាមួយទេ ប៉ុន្តែសកម្មភាពពួកគាត់គឺដូចគ្នានឹងការស្នើសុំឱ្យទទួលយកនូវឯកសារដែលបានសម្គាល់អត្តសញ្ញាណរួចហើយ ដែលបានមកពីការស្រាវជ្រាវពីប្រភពឯកសារសាធារណៈដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត។ សកម្មភាពនេះពុំមែនជាកិច្ចស៊ើបសួរទេ។ ការស្រាវជ្រាវបែបនេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយ៉ាងច្បាស់ ដូចបានទទួលស្គាល់ក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃដីកាសម្រេចរបស់ពួកគាត់ដែលចែងថា “ដែលរួមមានអត្ថបទពីប្រភពសាធារណៈដែលដកស្រង់ចេញពីសារព័ត៌មាន”។ ប្រសិនបើឯកសារដែលបានស្នើសុំទាំងនោះគេរកបានដោយការស្រាវជ្រាវពីប្រភពសាធារណៈវិញ ការធ្វើដូច្នោះវាអាចស្នើគ្នានឹងការស៊ើបអង្កេតមួយដែរ។

១៣ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក អៀង សារី និងលោក នួន ជា បានជំទាស់បន្ថែមទៀត ចំពោះពេលវេលានៃសំណើនោះ ដោយអះអាងថា វាមិនសមស្របបើយោងទៅលើការបញ្ចប់នៃកិច្ចស៊ើបសួរខាងផ្លូវគុណការ។ ដោយមូលហេតុនេះ គេពុំគប្បីយកសំណើទាំងមូលនោះមកពិចារណានោះទេ។ សហមេធាវីការពារក្តីពុំបានយោងច្បាប់ ឬយុត្តិសាស្ត្រណាមួយ ដើម្បីគាំទ្រទង្វើរបស់ខ្លួនឡើយ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចកំណត់បានដោយឯករាជ្យនូវការគាំទ្រណាមួយចំពោះចំណុចនេះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពុំមានការកម្រិតព្រំដែនដូច្នោះទៅលើភាគីណាមួយដែលដាក់សំណើបែបនេះនៅក្នុងវិធាន ៥៥(១០) នោះដែរ។ វិធាននេះ ៥៥(១០) ចែងថា សំណើដូច្នោះ គេអាចដាក់បាននៅគ្រប់ពេលវេលា។ វិធាន ៦៦(១) ចែងច្បាស់ថា “នៅពេលដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថាការស៊ើបសួរត្រូវបានបញ្ចប់” ដែលក្នុងករណីនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើដូច្នោះមែនកាលពីថ្ងៃ១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ “...

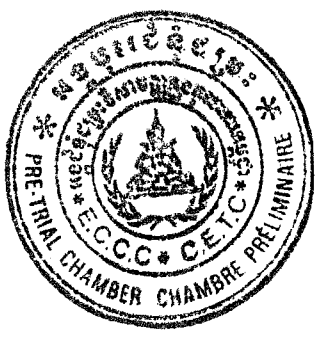
^{១០} អនុស្សាវរណៈអន្តរការិយាល័យ “សេចក្តីចម្លងនៃចម្លើយរបស់យើងចំពោះលិខិតរបស់សហមេធាវីរបស់លោក នួន ជា ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ទាក់ទិននឹងការដឹកនាំការស៊ើបអង្កេត” ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ ឯកសារ A110/II ទំព័រ២ កថាខណ្ឌ ៣។

ភាគីទាំងអស់មានរយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ ដើម្បីសុំឱ្យមានកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែម^{១១}។ ដូច្នោះ សំណើនោះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតយ៉ាងជាក់លាក់។

១៤ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក នួន ជា បានលើកឡើងបន្ថែមបន្ថែមទៀតអំពីផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទពាក់ព័ន្ធនឹងលទ្ធភាពរបស់ពួកគាត់ ក្នុងការស្នើសុំឱ្យមានកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែម នៅបន្ទាប់ពីមានការសម្រេចទទួលយកឯកសារចំនួន៧០នៅក្នុងដីកាសម្រេចរួចមក ឬការសម្រេចទទួលយកឯកសារបន្ថែមដទៃទៀតនៅក្រោយបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ រួមទាំងឈ្មោះសាក្សី ឬប្រភពភស្តុតាងផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងឯកសារទាំងនោះផង។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនមែនជាអ្នកដែលត្រូវសម្រេចដោះស្រាយបញ្ហានេះនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះនោះ ទាំងសេចក្តីសម្រេចចំពោះឯកសារដែលត្រូវបានបដិសេធ និងសេចក្តីសម្រេចក្នុងការផ្តល់ ឬមិនផ្តល់ពេលវេលាបន្ថែមដើម្បីដាក់សំណើសុំកិច្ចស៊ើបសួរ គឺជាសមត្ថកិច្ចផ្ទាល់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ដោយយោងទៅលើការចេញដីកាសម្រេចទទួលយកឯកសារទាំង៧០នោះ ភាគីដែលត្រូវឆ្លើយតបនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុខចិត្តមិនស្វែងរកការស្នើសុំពន្យារពេលបន្ថែមនោះទេ។

១៥ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គ្រប់ភាគីនៃសំណុំរឿងលេខ២ សុទ្ធតែអាចចូលមើលប្រភពឯកសារសាធារណៈបានគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់។ ក្នុងពេលណាមួយក៏បាននៅមុនសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរតាមផ្លូវតុលាការ និងដប់ប្រាំថ្ងៃបន្ទាប់ពីសេចក្តីជូនដំណឹងនោះ គេពុំបានហាមឃាត់ពួកគាត់ក្នុងការស្នើសុំកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយដែលកើតចេញពីសម្ភារៈឯកសារប្រភេទនេះទាល់តែសោះ^{១១}។ សម្ភារៈឯកសារនេះអាចមានរាប់បញ្ចូលទាំងព័ត៌មានពីប្រទេសឥណ្ឌា ប្រទេសអឺរ៉ុបខាងត្បូង (Scandinavia) និងកន្លែងផ្សេងៗទៀត ដូចដែលបានលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក ខៀវ សំផន។ មកដល់ពេលនេះ គេមិនអាចប្តឹងតវ៉ាអំពីការមិនផ្តល់ឱកាសដល់ភាគីបានទៀតទេ ដ្បិតឱកាសបែបនេះបានបើកចំហសម្រាប់គ្រប់ភាគី អស់រយៈពេលមិនតិចជាងពីរឆ្នាំមកហើយទេ ប៉ុន្តែភាគីខ្លួនឯងមិនបានប្រើប្រាស់វា។

^{១១} សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D317។

១៦ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក អៀង សារី បានស្នើបន្ថែមសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះចេញសេចក្តីបង្គាប់បដិសេធដកសារចំនួន៧០ ដែលបានព្រមទទួលឱ្យដាក់បញ្ចូលក្នុងសំណុំរឿងកន្លងមកក្នុងដីកាសម្រេច។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះពុំមានដាក់ទេ។ ដោយសារតែពុំមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដូច្នោះ និងដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះកំពុងតែធ្វើសេចក្តីសម្រេចពាក់ព័ន្ធនឹងភាពអាចទទួលយកបានរបស់វាតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ភាគីពុំមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់តបនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះទេ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យលើកសំណើដូច្នោះទេ។

សេចក្តីពិចារណានៃលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

១៧ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មានមូលដ្ឋានសំខាន់ចំនួនបី៖

- ១ ការអនុវត្តបទដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវ
- ២ ការវាយតម្លៃពុំបានត្រឹមត្រូវអំពីអង្គហេតុ និង
- ៣ ការមិនបានឆ្លើយតបនឹងអានុភាពត្រួតត្រានៃភ័ស្តុតាងដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា។

ក មូលដ្ឋានទី១៖ ការអនុវត្តបទដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវ

១៨ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានសង្ខេបទឡើយរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងមូលដ្ឋាននេះ ដូចខាងក្រោម៖

“ក្នុងការវាយតម្លៃឯកសារដែលភ្ជាប់នឹងសំណើនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តបទដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវអំពី “ភាពពាក់ព័ន្ធ” របស់ឯកសារមួយដែលបទដ្ឋាននេះខុសពីបទដ្ឋាននៃការវាយតម្លៃឯកសារ “ដែលនាំទៅរកការបង្ហាញការពិតនៃអង្គហេតុដែលមានក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម”។ ដូច្នោះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានដាក់ឯកសារដែលបានស្នើសុំឱ្យស្ថិតក្រោមបទដ្ឋាននៃភាពអាចទទួលយកបាននៃឯកសារដែលគេមិនអាចយកបទដ្ឋាននេះមកអនុវត្តបានក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបសួរឡើយ ដែលនេះរាប់ថាជាកំហុសធ្ងន់ធ្ងរច្បាប់។ ទោះក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ការអនុវត្តបទដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានជាប់មកជាមួយនូវសម្បុរសហេតុមិនគ្រប់ជ្រុងជ្រោយទាក់ទិននឹងមូលដ្ឋាននៃការបដិសេធដកសារទាំងនោះ។

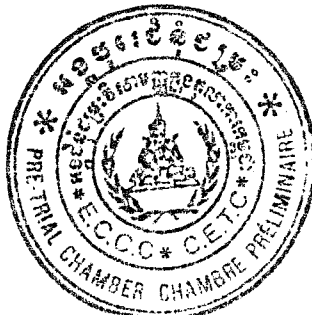
លើសពីនេះទៅទៀត សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើការបកស្រាយពុំបានទូលំទូលាយ និងពុំត្រឹមត្រូវអំពី “វិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរ” ដែលកំណត់ដោយប្រសិទ្ធិភាពនៃក្រុមប្រភេទឯកសារមួយចំនួន ដែលអាចទទួលយកបានដែលអាចគាំទ្រដល់ការបញ្ជាក់អំពីការដឹងឮ ឬចេតនារបស់ជនត្រូវចោទ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនោះ”^{១២}។

១៩ នៅពេលសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ពុំមានជនត្រូវចោទណាមួយ ឬសហមេធាវីការពារក្តីរបស់ពួកគាត់ណាឡើងសម្តែងមតិ ឬធ្វើការការកត់សម្គាល់ពាក់ព័ន្ធនឹងមូលដ្ឋាននេះទេ។

២០ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសម្រេចនៅត្រង់កថាខណ្ឌទី៥នៃដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួន បដិសេធឯកសារទាំងនោះ គឺពួកគាត់មិនបានទទួលយកឯកសារទាំងនោះទេ ដោយពួកគាត់រកឃើញថា ពួកគាត់ “មិនអាចសម្រេចថាតើឯកសារទាំងនោះមានភាពពាក់ព័ន្ធរបណា នៅក្រោមវិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរបច្ចុប្បន្ន ព្រោះថាឯកសារទាំងនោះមិនផ្តោតពិសេសទៅលើចំណុចណាមួយនៃកិច្ចស៊ើបសួរឡើយ”។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតរកឃើញថា “សំណើនោះមានភាពពាក់ព័ន្ធជាក់លាក់គ្រប់គ្រាន់នឹងយកមកពិចារណា”។

២១ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានអះអាងថាការយោងទៅលើការធ្វើតេស្តរក “ភាពពាក់ព័ន្ធ” ណាមួយគឺជាការខុសឆ្គង ដ្បិតការធ្វើតេស្តដែលត្រឹមត្រូវតាមឆន្ទានុសិទ្ធិនោះគឺការរកឱ្យឃើញថា តើឯកសារទាំងនោះពិតជា “នាំទៅរកការលាតត្រដាងការពិត” ដែរឬយ៉ាងណាតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅត្រង់កថាខណ្ឌទីបីនៃដីកាសម្រេច សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអះអាងយ៉ាងត្រឹមត្រូវថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសូមបញ្ជាក់ឡើងវិញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តនូវការវិភាគតាមផ្លូវច្បាប់ទៅលើឯកសារដែលបានស្នើទាំងនោះ ក្នុងការសម្រេចថា តើឯកសារទាំងនោះអាចជួយលាតត្រដាងការពិតបានដែរឬយ៉ាងណា”។ ដូច្នោះ ពួកគាត់បានយល់ដឹងអំពីករណីយកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងរឿងនេះ។ នៅក្នុងកថាខណ្ឌទីប្រាំ ការយោងទៅលើ “ភាពពាក់ព័ន្ធ” ពុំបានបញ្ជាក់ថាការពិតឯកសារទាំងនោះត្រូវបានវាយតម្លៃដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការធ្វើតេស្តត្រឹមត្រូវនោះទេ ទោះបីជាមានការបញ្ជាក់ក្នុងកថាខណ្ឌទីបីនៃដីកាសម្រេចនោះក៏ដោយ។ សេចក្តីសង្ខេបនៃកថាខណ្ឌទីប្រាំដែលជាកថាខណ្ឌគោល ពាក់ព័ន្ធនឹងការបដិសេធឯកសារទាំងនោះ បញ្ជាក់

^{១២} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍កថាខណ្ឌ៤/ក។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា

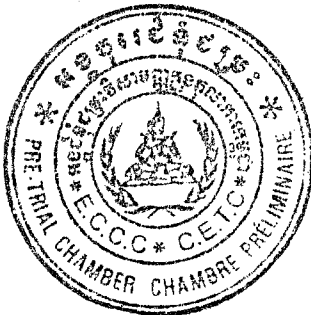

ថា មិនអាចមានមូលដ្ឋានពិតប្រាកដសម្រាប់ការពិចារណាចំពោះឯកសារ ដែលបានកំណត់ភិនភាគរួច ហើយទាំងនោះទេ។ ជាឧទាហរណ៍ ពួកគេពុំអាចធ្វើការបញ្ជាក់បានថាតើឯកសារណាខ្លះដែលត្រូវបាន បដិសេធ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃភាពខ្លះ “ភាពពាក់ព័ន្ធនៅក្រោមវិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរបច្ចុប្បន្ន” និងថាតើឯកសារណាខ្លះដែល “ត្រូវបានសម្រេចថា ជាឯកសារដែលរៀបរាប់តែអំពីបញ្ហាទូទៅពេក” នោះ។

២២ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើងក្នុងដីកាសម្រេចអំពីសម្លាងហេតុគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ហាញអំពី ការវិភាគរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារដែលបានស្នើឡើងទាំងនោះ^{១៣}។ ហេតុដូច្នោះនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ គ្មានលទ្ធភាពដើម្បីពិចារណាឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើភាពសមស្រប ឬការរកឃើញនៃអង្គហេតុដែលនាំទៅ រកការទាញសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៅក្នុងកថាខណ្ឌទីប្រាំនៃដីកាសម្រេចនោះ និងការអនុវត្តធានាសុវិទ្ធិត្រឹមត្រូវ របស់ពួកគាត់បាននោះទេ។

២៣ វិធាន ៥៥(១០) ដែលពាក់ព័ន្ធចែងទាក់ទិននឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើដូច្នោះថា “... ដីកាបដិសេធ នេះត្រូវមានសម្លាងហេតុ ហើយត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគី និងបើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍”។

២៤ ភាគីមានសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានដើម្បីបានទទួលដំណឹងអំពីហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចណាមួយ។ ប្រការនេះ អនុញ្ញាតឱ្យភាគីបានដឹងអំពីមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសម្រេចនីមួយៗ ដែលធ្វើឱ្យភាគីរងគ្រោះស្ថិតក្នុងស្ថាន ភាពមួយដែលអាចកំណត់បានថាតើនឹងដាក់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែរឬយ៉ាងណា និងប្តឹងលើមូលដ្ឋានអ្វី។ ដូចគ្នា នេះដែរ ភាគីដែលឆ្លើយតបនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មានសិទ្ធិទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីសម្លាងហេតុ ដើម្បី ឱ្យខ្លួនអាចត្រៀមរៀបចំការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងពាក់ព័ន្ធ។

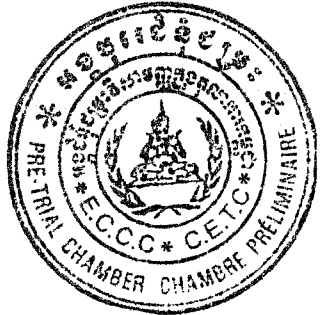

^{១៣} នៅក្នុងសាលដីការរបស់ខ្លួនក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ទាក់ទងនឹងសំណើសុំមោឃភាព អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ ឃើញថា “សេចក្តីសម្រេចទាំងអស់របស់តុលាការតម្រូវឱ្យផ្តល់សំអាងហេតុ ដោយសារវាជាបទដ្ឋានអន្តរជាតិ”។ សាលដីកាលើ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ នួន ជា ប្រឆាំងចំពោះដីកាបដិសេធពាក្យសុំមោឃភាព ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ឯកសារ D55/V8 កថាខណ្ឌ២១។

២៥ លើសពីនេះទៅទៀត វិធាន៧៧(១៤) តម្រូវឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះចេញសេចក្តីសម្រេចដោយ “មានសម្ពាងហេតុ”។ ប៉ុន្តែ ពុំមានតុលាការសាលាឧទ្ធរណ៍ណាមួយ អាចធ្វើសេចក្តីសម្រេចដោយមានសម្ពាងហេតុដូច្នោះបាននោះទេ ដ្បិតដីកាសម្រេចដែលជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ ពុំមានបង្ហាញយុត្តិកម្ម និងភាពសមហេតុផលរបស់ខ្លួនផងនោះ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសូមយោងបន្ថែមទៀតទៅលើកិច្ចពិភាក្សាចំពោះបញ្ហានេះ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ស្តីពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំកិច្ចស៊ើបសួរ” ដោយក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០^{១៤} ។

២៦ អង្គបុរេជំនុំជម្រះរកឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានប្រព្រឹត្តកំហុសឆ្គងផ្នែកច្បាប់ ដោយសារតែកថាខណ្ឌទីប្រាំនៃដីកាសម្រេចនោះ ពុំបានបង្ហាញសម្ពាងហេតុអំពីការអនុវត្តធនានុសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការដែលពួកគាត់សម្រេចបដិសេធឯកសារទាំងឡាយ ដូចមានយោងក្នុងសំណើនោះ។ បញ្ហាគឺពាក់ព័ន្ធនឹងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការពិចារណារបស់ខ្លួនលើបញ្ហានេះតែមួយគត់ និងការផ្តល់សម្ពាងហេតុសម្រាប់ការបដិសេធសំណើឱ្យអនុលោមតាមច្បាប់។

២៧ ក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនត្រូវពិចារណាបន្ថែមលើមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះទេ ដ្បិតបើធ្វើដូច្នោះវាអាចនាំឱ្យមានការប៉ាន់ស្មានអំពីសម្ពាងហេតុសម្រាប់ការបដិសេធសំណើនោះ។

ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ ៖

- ១ ទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ។
- ២ បង្គាប់ឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតផ្តល់សម្ពាងហេតុតាមច្បាប់ ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេចបដិសេធមួយផ្នែកនៃសំណើដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងកថាខណ្ឌទីប្រាំ នៃដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួននោះឱ្យបានក្នុងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងនៃសេចក្តីសម្រេចនេះ។

^{១៤} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតលើសំណើសុំកិច្ចស៊ើបសួរ” ដោយក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារលេខ:D353/2/3 ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌ២២ ដល់កថា ខណ្ឌ២៨។

- ៣ ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជូនដំណឹងទៅភាគីអំពីសម្លាង ហេតុទាំងនេះ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវជម្រាបមកអង្គបុរេជំនុំជម្រះ និងភាគីដទៃទៀតនៃបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍នេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីចេតនារបស់ខ្លួន ថាតើចង់បន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ តទៅទៀត ឬសុំដកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅវិញ។
- ៤ ប្រសិនបើភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជូនដំណឹងអំពីចេតនាចង់បន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតទៅទៀតនោះ ខ្លួន នឹងមានរយៈពេលបីថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីចេតនាចង់បន្តកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធីរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបន្ថែម។ ភាគីដទៃទៀតនៃបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍នឹងមានរយៈពេលបីថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងនៃសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចឆ្លើយតបទៅ នឹងសារណាតបណាមួយបាន ក្នុងអំឡុងពេលពីរថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងរបស់ ខ្លួន។

ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សាលដីកានេះបិទផ្លូវតវ៉ា។ ២៦

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

Rowan DOWNING

នីយ ម៉ាត់ Catherine MARCHI-UHEL

ហួត ភូធី ប្រាក់ គឹមសាន